

חגיגה (כו ע"ב) ADDENDUM

גור אריה על שמות פרק כז פסוק כ [יג]

והא דאמר בשלהי חגיגה (כו ע"ב) דאין מזהירין עמי הארץ ברגל שלא יגעו במנורה, רק בשלחן מזהירין אותם שלא יגעו, שלא יטמאו את השלחן, ומפרש טעמא בגמרא (שם) משום דבשלחן כתיב (לעיל כה, ל) "תמיד", אם יטמאו את השלחן, לא יהיה זה תמיד, אבל במנורה לא כתיב ["תמיד"], ואף על גב דהיו מטמאין אותה, לא היה כל כך קפידא. ואף על גב דלפי מדרש זה דקאי ["תמיד"] על נר מערבי, נאמר גם כן "תמיד" במנורה, אומר אני דחילוק גדול יש, דבשלחן כתיב תמיד, דאצל עשיית השלחן נאמר (שם) "ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד", וכאילו כתיב דזה השלחן יהיה תמיד כדי שיהיה עליו לחם תמיד, דהא הכתוב מפרש עשיית השלחן, ואמר עליו שעשייתו הוא כדי ליתן עליו לחם תמיד, ולפיכך קאמר שהיו מזהירין עמי הארץ כדי שלא יטמאו את השלחן שנאמר בו "תמיד". אבל המנורה, אף על גב דכתיב ביה "תמיד", לא קאי זה על המנורה, רק על הדלקת המנורה, והיא מלתא בפני עצמו. ואף על גב דכתיב "תמיד" בהדלקה, כיון שאין במנורה עצמה "תמיד", לא היו מזהירין על המנורה. ואף על גב דאם היו מטמאין המנורה לא היה כאן הדלקת הנר שהוא "תמיד", אין זה קפידא כל כך, ולא היו מקפידין רק שלא יהיה חסר השלחן, שנאמר "תמיד" אצל השלחן, כדכתיב "ונתת על השלחן לחם הפנים וגומר":

עיין פחד יצחק [פסח: נח]